

WIADOMOŚCI BANKU POLSKIEGO

(Drukowane jako rękopis).

Rok VIII.

WARSZAWA, DNIA 31 LIPCA 1931 R.

Nr. 14.

TREŚĆ:

	str.		str.
Odznaczenia	145	Zestawienie ilości sztuk weksli miejscowych i zamiejsco-	
Ruch służbowy	145	wych zdyskontowanych podług wysokości kwoty od	
Utworzenie Oddziału Ekspertyz Banku Polskiego	145	1 stycznia do 30 czerwca 1931 r.	149
Zmiany w urzędowej stopie dyskontowej	145	Dokumenty inkasowe przyjęte i zainkasowane od 1-go stycz-	
Stabilizacja jugosłowiańskiego dynara	146	nia do 30-go czerwca 1931 roku	150
Zestawienie zdyskontowanych weksli w I-em półroczu 1931 r.	148		

Odznaczenia.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał

Krzyż Niepodległości

p. Stefanowi Klepaczko, Zastępcy Dyrektora Oddziału w Grodnie — za pracę w dziele odzyskania niepodległości (Monitor Polski Nr. 156 z dnia 10 lipca 1931 r.).

Ruch służbowy.

Emerytowanie.

Bazyli Zyplikiewicz, Dyrektor Oddziału w Jasle, Teodozjusz Raczyński, Czesław Jelski i Karol Bartł, urzędnicy Oddziału Głównego.

Zwolnienie ze służby.

Józefa Stiller, urzędniczka Wydziału Prawnego Dyrekcji.

Utworzenie Oddziału Ekspertyz Banku Polskiego.

(Dział I Spisu Okólników).

W ostatnich czasach coraz częściej spotyka się w obrotach bankowych podrobienia lub przeróbki papierów wartościowych. Celem przeciwdziałania fałszerstwom, Bank Polski utworzył Oddział Ekspertyz, któremu oddaje do ekspertyzy przewencyjnej papiery tak własne jak i instytucyj, z papierami których ma do czynienia.

Ponieważ instytucje, emitujące papiery wartościowe, oraz inne osoby przesyłają często podania o ekspertyzę wprost do Oddziałów Banku Polskiego, które zpowrotem zwracają je klientom, zaznacza się, że podania takie wraz z odnośniami załącznikami należy kierować do Oddziału Ekspertyz Banku Polskiego — Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych — Warszawa, ulica Sanguszkki Nr. 1, skąd klienci otrzymają wynik ekspertyzy bezpośrednio, względnie informować zgłaszających się, że w sprawie tej należy zwracać się do wymienionego Oddziału Ekspertyz.

Podejrzane względnie fałszywe bilety bankowe należy jak dotychczas kierować do Skarbcza Emisyjnego.

Zmiany w urzędowej stopie dyskontowej,

które należy zaznaczyć w „Wiadomościach Banku Polskiego” Nr. 12 z 30 czerwca 1931 r., str. 132:

Anglja	z $2\frac{1}{2}\%$	na $3\frac{1}{2}\%$	która obowiązuje od dn. 23. VII. 1931 r.
„	$3\frac{1}{2}\%$	$4\frac{1}{2}\%$	„ „ „ „ 30. VII. 1931 r.
Austrja	$7\frac{1}{2}\%$	10%	„ „ „ „ 23. VII. 1931 r.
Węgry	7%	9%	„ „ „ „ 24. VII. 1931 r.
W. M. Gdańsk	7%	10%	„ „ „ „ 30. VII. 1931 r.
Szwecja	3%	4%	„ „ „ „ 31. VII. 1931 r.

Stabilizacja jugosłowiańskiego dynara.

Jugosławia, ciesząca się na zachodzie Europy od kilku lat opinią jednego z bardziej solidnych, pod względem gospodarczym i finansowym, państw Europy środkowej, przystąpiła z następujących przyczyn, jako jedna z ostatnich, do przeprowadzenia legalnej stabilizacji swej waluty.

Traktat Wersalski powołał do życia nowe państwo pod nazwą Królestwa Serbów, Kroatów i Słoweńców o powierzchni 271 tys. kil. kw. i o blisko 14 milionach ludności, przez przyłączenie do dawnej Serbji obszernych prowincyj, należących przed wojną do Austro-Węgier, Bułgarji i Czarnogórza. W obiegu pieniężnym powstałej w ten sposób Jugosławji znalazło się szereg walut zdeprecjonowanych a mianowicie: oprócz serbskich dynarów, lewy bułgarskie, i „perpery“ czarnogórskie. Unifikacja tego obiegu pieniężnego przedstawiała sprawę bardzo skomplikowaną i osiągnięta została następującymi etapami. Dekretem z dnia 25 grudnia 1918 roku zabronione zostało przywożenie do Jugosławji koron austriackich i wywożenie biletów bankowych, opiewających na dynary serbskie; dekret z dn. 8 stycznia 1919 r. nakazał ostemplowanie wszystkich papierowych koron austriackich, znajdujących się w obiegu na terytorjum Jugosławji, a dekret z dn. 9 stycznia 1920 r. był już pierwszym krokiem na drodze unifikacji obiegu, gdyż na jego mocy wszystkie korony papierowe wycofane zostały z obiegu i wymienione na bilety bankowe, opiewające jednocześnie na korony i na dynary w stosunku: 4 korony za 1 dynara. Bilety bankowe, opiewające na „perpery“ czarnogórskie zostały wymienione na nowe bilety, opiewające tylko na dynary przy zastosowaniu relacji: jeden „perper“ równy jednemu dynarowi. Wymiana lewów bułgarskich na dynary, przeprowadzona także w tym samym okresie, dokonywana była na podstawie kursu dziennego.

W związku z przeprowadzeniem unifikacji obiegu pieniężnego, Bank Narodowy Serbji przekształcony został dekretem z d. 26 stycznia 1920 r. na Bank Narodowy Serbów, Kroatów i Słoweńców. Bank ten przejął wszystkie aktywa i pasywa Banku Narodowego Serbji, oraz wszystkich oddziałów Banku Austriacko-Węgierskiego, które znajdowały się na terytorjum, przyłączonem przez Traktat Wersalski do Serbji. Ostateczny statut nowego banku emisyjnego, nadający mu wyłączny przywilej emisji banknotów, zatwierdzony został przez walne zgromadzenie tej instytucji w dn. 11 czerwca 1922 roku.

Od początku więc 1920 roku dynar stał się jedynym pieniądzem obiegowym w Jugosławji. Ustabilizowanie jednak kursu dynara w owym okresie było niemożliwe ze względu na ciężkie położenie gospodarcze kraju, który ucierpiał bardzo z powodu działań wojennych. Potrzeba niezbędnych inwestycyj była w pierwszych latach okresu powojennego bardzo wielka i naruszała równowagę budżetu państwa, którego zadłużenie w banku emisyjnym stale wzrastało, jak wykazują bilanse Banku Narodowego Serbji a następnie Banku Narodowego Jugosławji. Zaliczki Skarbu Państwa, które w grudniu 1918 roku wynosiły 276 milj. dynarów, w grudniu 1923 r. wzrosły do 3.324 milj. dynarów, stając się głównym powodem wzrostu obiegu z 340 milj. w końcu 1918 roku do 5.790 milj. w końcu 1923 roku.

Inflacji papierowego dynara towarzyszył spadek jego kursu, który w roku 1923 — podobnie jak to miało miejsce z innymi walutami europejskimi, jak marką niemiecką i polską — osiąga swój punkt kulminacyjny. Dynar, który według przedwojennego parytetu równy był frankowi szwajcarskiemu, przedstawiał w tym okresie wartość 4 centów. W następnych latach jednak dzięki pomyślniejszej sytuacji gospodarczej kraju, a zwłaszcza szybko rozwijającemu się wywozowi, który zapewnił trwałą aktywność bilansu handlowego i pozwolił na zgromadzenie większego zapasu dewiz zagranicznych w Banku Narodowym, kurs dynara powoli podnosił się do poziomu 9·13 centów. Od połowy r. 1925-go kurs waluty jugosłowiańskiej nie wykazywał w stosunku do franka szwajcarskiego większych wahań, tak że w kraju i zagranicą uważany był jako de facto ustabilizowany.

Główną przeszkodą, jaka stała na drodze do szybkiego przejścia od stabilizacji faktycznej do legalnej, była słaba pozycja Banku Narodowego, nie posiadającego w stosunku do obiegu dostatecznych rezerw w złocie i walutach zagranicznych i obciążonego nadmiernym długiem państwowym. Na tem tle wyłoniła się konieczność uzyskania poważnej pożyczki zagranicznej, o którą rząd jugosłowiański rozpoczął starania już w r. 1928.

Rokowania o pożyczkę stabilizacyjną dla Jugosławji, prowadzone ze zmiennem szczęściem zarówno w Londynie jak i w Paryżu przez zgórą dwa lata, zakończone zostały wreszcie w dniu 8 maja r. b., zawarciem umowy pożyczkowej.

Zasadniczym warunkiem umowy, zawartej między rządem jugosłowiańskim a grupą banków francuskich z Banque de l'Union Parisienne na czele, było przyjęcie przez rząd jugosłowiański planu stabilizacyjnego, opracowanego przy współudziale eksperta z Banku Francuskiego. Umowa zapewniła

Jugosławji uzyskanie pożyczki zagranicznej w sumie 1.025 milj. franków francuskich (t. j. około 2.300 milj. dynarów), oprocentowanej w stosunku 7% rocznie przy kursie emisyjnym $87\frac{1}{2}$, płatnej po 40-tu latach. Emisja głównej transzy tej pożyczki w sumie 675 milj. franków ulokowana została na rynku francuskim; pozostałą część pożyczki pokryły: banki szwajcarskie (w wysokości 125 milj. fr.), czeskie (100 milj.), szwedzkie (50 milj.) i jugosłowiańskie (50 milj.). Należy podkreślić, jako charakterystyczną cechę pożyczki stabilizacyjnej dla Jugosławji, zupełny brak uczestnictwa w jej sfinansowaniu banków angielskich i amerykańskich.

Uzyskanie pożyczki zagranicznej umożliwiło rządowi jugosłowiańskiemu natychmiastowe przystąpienie do przeprowadzenia planu stabilizacyjnego i legalnego ustabilizowania dynara. Dekretem królewskim z dn. 11 maja r. b. opublikowana została nowa ustawa monetarna, wchodząca w życie z dniem 28 czerwca. Na mocy tej ustawy dynar ustabilizowany zostaje na dotychczasowym poziomie t. j. 9·13 centów szwajcarskich za 1 dynara. Obecny parytet dynara w stosunku do złotego wynosi 0.15700. Innymi słowy ulegalizowana została więcej niż dziesięciokrotna deprecjacja dynara, którego zawartość złota w myśl nowej ustawy wynosić będzie tylko $26\frac{1}{2}$ miligrama czystego kruszcza.

W porównaniu z walutami innych państw, których przedwojenny parytet równy był także frankowi złotemu, dynar uległ największej dewaluacji. Frank belgijski ustabilizowany bowiem został na poziomie $\frac{1}{6}$, frank francuski — $\frac{1}{5}$, a lira włoska — $\frac{1}{3}$ wartości przedwojennej.

Z chwilą wejścia w życie nowej ustawy monetarnej wywóz złota oraz obrót dewizowy nie będzie podlegał w Jugosławji żadnym ograniczeniom. W myśl nowego statutu Bank Jugosłowiański zobowiązany jest do nieograniczonej wymiany biletów bankowych na złoto lub dewizy, wymienialne na złoto, przy czem przedmiotem wymiany na złoto mogą być tylko sumy nie niższe od 250 tys. dynarów. W tym celu Bank obowiązany jest utrzymywać zapas dewiz i złota, wynoszący 50% sumy wypuszczonych biletów oraz natychmiast płatnych zobowiązań, przy czem zapas złota winien wynosić conajmniej 35% tej sumy. Wymagania więc nowego statutu Banku Jugosłowiańskiego, co do pokrycia są bardziej rygorystyczne, niż w innych bankach emisyjnych, utworzonych względnie zreorganizowanych w okresie powojennym. W większości bowiem statutów europejskich banków emisyjnych, opracowanych w tym okresie, obowiązuje pokrycie minimalne 40%-we, z którego conajmniej 30% powinno być w złocie. Do tej kategorii należą: Bank Niemiecki, Bank Francuski, Bank Polski, Bank Włoski, Bank Belgijski, Bank Estoński, Bank Grecki i inne. Charakterystyczny wyjątek stanowi tu Bank Austriacki, którego pokrycie kruszczowo-dewizowe ustalone początkowo na 20%, winno być stopniowo, co pięć lat, podnoszone do $33\frac{1}{3}\%$.

Mimo że rezerwy złota Banku Jugosłowiańskiego, które obecnie w bilansach banku wykazywane są we frankach złotych, ulegną skutkiem przewalutowania dziesięciokrotnemu zgórą zwiększeniu, to jednak będą niedostateczne dla sprostania minimalnym wymaganiom statutowym i będą musiały być zwiększone drogą systematycznych zakupów.

Większa część wpływów z pożyczki stabilizacyjnej, które według obliczeń Ministerstwa Skarbu wynosić będą 1.900 milj. dynarów, a mianowicie suma 1 miliona dynarów wpłacona zostanie do Banku Jugosłowiańskiego, celem umorzenia zadłużenia Skarbu, wynoszącego według bilansu z dnia 31 maja blisko 3 milj. dynarów. Umorzenie następnej części długu Skarbu dokonane zostanie z zysku w sumie 800 milj. dynarów, jaki otrzyma Bank po przewalutowaniu rezerw kruszczowo-dewizowych. Dalsza część długu umorzona zostanie drogą emisji bilonu na sumę nie przekraczającą 650 milj. dynarów, a wreszcie pozostałą część długu Skarb będzie spłacał bankowi stopniowo z udziału w zyskach banku.

Pozostała część wpływów z pożyczki stabilizacyjnej w sumie 900 milj. dynarów, wpłacona również do Banku Narodowego — dzięki czemu rezerwy dewiz zagranicznych tej instytucji ulegną znacznemu zwiększeniu — stanowić będzie państwowy fundusz inwestycyjny, przeznaczony głównie na finansowanie niezbędnych robót publicznych.

Dzięki przewalutowaniu rezerw kruszczowo-dewizowych i wpływom z pożyczki stabilizacyjnej pokrycie w złocie i dewizach banknotów i natychmiast płatnych zobowiązań Banku wynosić będzie ponad 50%, t. j. odpowiadać będzie więcej niż minimalnym wymaganiom statutowym. Trwałość stabilizacji waluty jugosłowiańskiej — zależeć będzie głównie od kształtowania się bilansu płatniczego, natomiast nie grozi tej trwałości niebezpieczeństwo ze strony budżetu państwa, który nawet w ubiegłym roku skarbowym 1930/31, w okresie ciężkiego kryzysu światowego, zamknięty został bez deficytu. Prawie zupełne niezmnieszenie się — w przeciwieństwie do innych państw — wpływów skarbowych tego państwa w wyżej wymienionym okresie świadczy o tem, że sytuacja gospodarcza Jugosławji, jest pomyślna.

ZESTAWIENIE ZDYSKONTOWANYCH WEKSLI
w I-em półroczu 1931 r.

ODDZIAŁY	Zdyskontowano od d. 1/I do d. 30/VI 1931 r.								
	Weksli miejscowych			Weksli zamiejscowych			R A Z E M		
	sztuk	złotych		sztuk	złotych		sztuk	złotych	
Warszawa	141.730	252,678.773	96	306.117	225,087.889	30	447.847	477,766.663	26
Baranowicze	4.997	1,652.929	67	583	108.356	01	5.580	1,761.285	68
Białystok	7.514	4,869.962	23	6.371	2,424.697	31	13.885	7,294.659	54
Bielsko n/Śl.	7.435	7,967.840	22	45.597	19,152.419	49	53.032	27,120.259	71
Brześć n/B.	10.071	3,382.416	24	1.653	950.206	22	11.724	4,332.622	46
Bydgoszcz	16.888	19,518.683	22	12.694	9,231.848	32	29.582	28,750.531	54
Chojnice	6.376	3,891.305	95	2.409	858.497	28	8.785	4,749.803	23
Częstochowa	8.914	4,060.879	99	15.464	8,494.426	53	24.378	12,555.306	52
Drohobycz	10.612	4,589.209	14	1.587	2,074.918	65	12.199	6,664.127	79
Gdynia	2.298	3,021.235	49	1.823	1,011.225	26	4.121	4,032.460	75
Gniezno	23.948	13,038.096	52	1.824	657.755	47	25.772	13,695.851	99
Grodno	4.476	1,557.365	44	2.117	571.413	51	6.593	2,128.778	95
Grudziądz	21.008	24,805.971	89	15.096	13,825.739	50	36.104	38,631.711	39
Inowrocław	10.284	7,870.233	56	3.192	1,887.038	93	13.476	9,757.272	49
Jarosław	3.465	2,433.736	42	532	179.228	65	3.997	2,612.965	07
Jasło	6.250	4,134.139	37	1.551	2,182.834	74	7.801	6,316.974	11
Kalisz	6.961	5,258.067	54	8.085	2,276.909	68	15.046	7,534.977	22
Katowice	7.675	31,719.623	37	69.447	86,352.727	91	77.122	118,072.351	28
Kielce	8.291	4,897.706	45	2.427	1,403.151	99	10.718	6,300.858	44
Kołomyja	11.018	3,641.940	78	466	134.297	55	11.484	3,776.238	33
Kraków	37.928	41,327.651	74	98.653	32,835.249	71	136.581	74,162.901	45
Królewska Huta	4.697	11,459.753	11	14.756	19,660.910	27	19.453	31,120.663	38
Leszno	12.452	7,358.550	73	3.147	1,853.008	42	15.599	9,211.559	15
Lidzbark	17.216	8,014.409	91	115	61.653	50	17.331	8,076.063	41
Lublin	22.015	22,860.804	75	5.111	3,407.599	18	27.126	26,268.403	93
Lwów	69.594	70,989.445	19	64.406	37,607.356	79	134.000	108,596.801	98
Łomża	9.993	4,461.653	20	630	178.665	90	10.623	4,640.319	10
Łódź	28.779	31,631.615	32	106.716	43,850.643	78	135.495	75,482.259	10
Łuck	10.423	16,767.243	18	323	325.399	28	10.746	17,092.642	46
Nowy Sącz	1.953	1,585.763	81	610	172.172	30	2.563	1,757.936	11
Ostrów (Pozn.)	14.029	10,826.324	64	1.538	998.295	56	15.567	11,824.620	20
Pińsk	4.929	2,674.854	93	288	184.937	99	5.217	2,859.792	92
Piotrków	7.205	3,183.357	38	6.046	2,159.937	50	13.251	5,343.294	88
Płock	7.498	4,976.386	27	153	154.013	93	7.651	5,130.400	20
Poznań	138.346	197,681.486	35	62.411	58,413.950	20	200.757	256,095.436	55
Przemyśl	3.561	1,668.141	84	1.141	600.246	74	4.702	2,268.388	58
Radom	9.485	6,395.089	13	9.469	3,468.666	51	18.954	9,863.755	64
Równe	6.594	4,584.657	44	604	290.788	40	7.198	4,875.445	84
Rybnik	3.937	1,189.916	88	2.533	1,500.840	23	6.470	2,690.757	11
Rzeszów	5.056	4,511.131	37	2.933	649.851	41	7.989	5,160.982	78
Siedlce	5.117	2,147.486	17	748	243.530	78	5.865	2,391.016	95
Sosnowiec	4.794	3,959.216	38	24.791	16,570.661	07	29.585	20,529.877	45
Stanisławów	14.165	7,285.339	18	3.439	1,144.788	68	17.604	8,430.127	86
Starogard	2.941	1,787.706	44	1.184	1,095.473	37	4.125	2,883.179	81
Suwałki	2.858	923.344	70	296	145.843	79	3.154	1,069.188	49
Tarnopol	5.802	2,353.968	77	36	12.703	09	5.838	2,366.671	86
Tarnów	7.511	5,697.017	51	5.157	3,530.039	25	12.668	9,227.056	76
Tczew	2.992	2,501.821	19	538	392.889	15	3.530	2,894.710	34
Tomaszów Maz.	3.414	1,093.280	56	6.105	1,931.324	89	9.519	3,024.605	45
Toruń	15.313	17,052.522	01	7.332	4,854.486	21	22.645	21,907.008	22
Wilno	23.220	21,630.992	91	10.448	3,648.357	68	33.668	25,279.350	59
Włocławek	11.660	12,121.325	42	9.400	3,848.582	66	21.060	15,969.908	08
Zamość	5.068	4,083.438	39	1.993	574.909	60	7.061	4,658.347	99
Razem	840.756	941,775.814	25	952.085	625,233.360	12	1,792.841	1,567,009.174	37
Saldo z 1930 r.	325.964	394,731.201	26	357.837	277,315.740	22	683.801	672,046.941	48
Ogółem	1,166.720	1,336,507.015	51	1,309.922	902,549.100	34	2,476.642	2,239,056.115	85
Zainkasowano od d. 1/I do d. 30/VI 1931 r.	854.287	940,877.991	81	1,023.073	744,250.346	10	1,877.360	1,685,128.337	91
Stan d. 30/VI 1931 r. . . .	312.433	395,629.023	70	286.849	158,298.754	24	599.282	553,927.777	94

Zestawienie ilości sztuk weksli miejscowych i zamiejscowych zdyskontowanych podług wysokości kwoty od 1 stycznia do 30 czerwca 1931 r.

ODDZIAŁY	ZDYSKONTOWANO DO SUMY ZŁOTYCH						RAZEM
	50	100	500	1000	5000	ponad 5000	
Warszawa*)	16.256	99.288	231.330	59.652	30.889	10.432	447.847
Baranowicze	502	1.772	2.551	707	45	3	5.580
Białystok	57	2.755	8.109	2.073	839	52	13.885
Bielsko n/Śl.	1.366	13.737	28.069	7.419	2.060	381	53.032
Brześć n/B.	372	3.385	6.552	1.112	283	20	11.724
Bydgoszcz	154	3.225	14.938	7.508	3.169	588	29.582
Chojnice	131	1.132	4.947	2.155	409	11	8.785
Częstochowa	2.010	5.870	12.038	3.287	996	177	24.378
Drohobycz	18	1.411	7.736	2.603	347	84	12.199
Gdynia	—	594	1.828	1.060	559	80	4.121
Gniezno	31	1.856	15.510	7.606	762	7	25.772
Grodno	98	1.949	3.731	746	69	—	6.593
Grudziądz	44	3.012	14.841	11.423	6.220	564	36.104
Inowrocław	—	2.070	6.217	3.816	1.305	68	13.476
Jarosław	23	334	2.539	862	195	44	3.997
Jaśło	177	1.213	3.815	2.041	403	152	7.801
Kalisz	637	3.780	7.505	2.135	945	44	15.046
Katowice	1.623	9.018	38.182	16.591	8.170	3.538	77.122
Kielce	718	2.476	4.799	1.910	743	72	10.718
Kołomyja	168	1.327	8.004	1.920	64	1	11.484
Kraków	10.532	37.982	65.190	14.450	6.800	1.627	136.581
Królewska Huta	635	4.218	8.693	3.186	1.952	769	19.453
Leszno	307	2.317	8.490	3.670	669	146	15.599
Lidzbark	56	1.588	10.945	4.299	432	11	17.331
Lublin	1.663	5.491	10.061	5.750	3.547	614	27.126
Lwów	3.188	28.208	71.631	20.102	8.274	2.597	134.000
Łomża	300	2.444	5.950	1.444	449	36	10.623
Łódź	2.007	24.642	81.688	20.030	6.422	706	135.495
Łuck	270	722	3.420	2.985	2.912	437	10.746
Nowy Sącz	12	380	992	952	208	19	2.563
Ostrów (Pozn.)	6	1.159	7.501	5.493	1.343	65	15.567
Pińsk	50	1.289	2.587	1.037	227	27	5.217
Piotrków	1.332	3.196	6.835	1.422	455	11	13.251
Płock	187	856	4.261	1.650	668	29	7.651
Poznań	832	26.894	100.048	48.561	18.687	5.735	200.757
Przemyśl	147	568	2.738	1.105	134	10	4.702
Radom	896	4.647	9.073	3.095	1.160	83	18.954
Równe	302	1.412	3.991	837	524	132	7.198
Rybnik	768	1.742	3.060	661	219	20	6.470
Rzeszów	603	1.453	4.221	1.117	453	142	7.989
Siedlce	202	1.901	2.870	681	188	23	5.865
Sosnowiec	2.603	9.431	12.482	3.073	1.473	523	29.585
Stanisławów	322	3.408	9.912	3.323	530	109	17.604
Starogard	55	595	2.076	1.090	244	65	4.125
Suwałki	125	724	1.942	330	33	—	3.154
Tarnopol	114	701	3.675	1.272	73	3	5.838
Tarnów	251	1.809	7.400	2.132	889	187	12.668
Tczew	12	184	1.534	1.320	471	9	3.530
Tomaszów Maz.	983	2.576	4.850	828	280	2	9.519
Toruń	370	2.528	10.137	5.552	3.728	330	22.645
Wilno	1.211	6.403	15.599	6.923	3.109	423	33.668
Włocławek	1.122	5.182	8.808	2.877	2.848	223	21.060
Zamość	176	1.718	3.235	1.247	638	47	7.061
Razem	56.024	348.572	919.136	309.120	128.511	31.478	1,792.841
*) W tem Gdańsk jako ko- respondent	53	1.443	6.526	2.334	1.350	534	12.240

Dokumenty inkasowe przyjęte i zainkasowane
od 1-go stycznia do 30-go czerwca 1931 roku.

ODDZIAŁY	PRZYJĘTO			ZAINKASOWANO		
	sztuk	w złotych		sztuk	w złotych	
Warszawa ¹⁾	86.795	39,978.884	28	19.033	14,694.541	85
Baranowicze	358	245.024	58	3.464	1,071.321	42
Białystok	6.355	2,269.035	73	3.349	1,218.647	60
Bielsko n/Śl.	17.474	5,244.547	09	2.948	1,069.439	79
Brześć n/Bugiem	391	750.227	77	3.306	1,149.857	81
Bydgoszcz	1.918	637.288	84	4.134	2,064.131	15
Chojnice	11	11.807	10	1.433	491.363	65
Częstochowa	2.566	881.367	16	3.087	1,035.839	68
Drohobycz	928	250.626	80	5.208	1,233.327	70
Gdynia	177	100.543	42	1.676	822.400	63
Gniezno	803	243.879	33	2.141	758.656	89
Grodno	390	151.508	27	3.521	1,296.010	33
Grudziądz	142	72.979	81	2.442	1,201.536	56
Inowrocław	19	43.189	10	1.424	582.745	10
Jarosław	318	104.792	91	1.979	505.898	55
Jasło	481	224.371	08	3.337	922.701	05
Kalisz	3.043	852.193	12	4.496	1,365.555	59
Katowice	11.325	4,818.068	84	3.796	3,266.924	69
Kielce	1.325	638.796	75	4.457	1,234.055	85
Kołomyja	671	178.883	73	2.783	650.718	94
Kraków	4.693	1,730.652	00	8.612	3,119.129	25
Królewska Huta	5.841	1,821.935	26	3.415	1,430.463	60
Leszno	283	120.963	00	1.984	721.593	74
Lidzbark	422	149.677	54	2.000	579.319	05
Lublin	211	182.675	32	5.146	1,680.632	94
Lwów	3.919	1,290.721	21	12.673	4,508.616	67
Łomża	253	143.475	59	1.896	503.205	72
Łódź	83.608	30,148.206	59	8.998	4,215.179	19
Łuck	124	106.447	77	4.016	1,272.204	45
Nowy Sącz	498	148.969	37	3.778	1,068.856	97
Ostrów (Pozn.)	178	97.548	56	3.080	1,022.914	31
Pińsk	215	118.132	59	1.914	536.142	91
Piotrków	2.347	819.298	37	2.151	516.023	69
Płock	68	105.136	80	1.871	502.378	48
Poznań	1.401	699.524	38	7.731	6,669.160	22
Przemyśl	967	425.495	38	4.231	1,119.674	89
Radom	4.786	1,398.249	96	5.095	1,667.547	53
Równe	510	391.947	12	4.211	1,482.262	72
Rybnik	99	63.896	12	1.335	527.890	92
Rzeszów	1.005	248.926	93	3.505	1,048.230	56
Siedlce	200	219.655	27	1.994	526.825	47
Sosnowiec	1.425	669.793	21	10.547	4,650.291	48
Stanisławów	1.791	518.395	53	4.870	1,393.375	76
Starogard	236	36.799	13	433	285.285	35
Suwałki	57	14.182	63	1.673	515.254	57
Tarnopol	255	79.286	28	3.799	1,153.373	53
Tarnów	4.734	1,559.858	35	4.403	1,738.397	01
Tczew	33	25.395	92	774	462.432	88
Tomaszów Mazowiecki	4.729	1,817.125	91	2.596	806.649	01
Toruń	418	448.841	90	3.569	1,677.991	98
Wilno	2.182	755.634	51	6.192	2,405.891	27
Włocławek	2.210	783.925	89	4.509	1,445.997	71
Zamość	66	57.588	70	2.492	728.881	43
Razem . . .	265.254	104,896.378	80²⁾	213.507	88,617.750	09
¹⁾ W tem Gdańsk, jako korespondent	8.085	2,777.608	59	638	453.782	74

²⁾ W tem:

szt.	133	Frs. szw.	62.135'01
"	251	Frs. fr.	696.195'22
"	13	Liry wł.	16.319'20
"	1.067	§ am.	202.138'94
"	144	Mk. niem.	46.673'39
"	220	Guld. gd.	34.212'81
"	24	Kor. cz. sł.	55.795'15
"	99	£ ang.	10.191'91
"	25	Szyl. austr.	8.572'34
"	1	Belgi	1.200'—
"	2	Mk. fińskie	10.439'—